

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 883/2016
04.05.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., ..., чији је пуномоћник Горан Илић, адвокат из ..., против туженог Предузећа за саобраћај „ББ“ из ..., чији је пуномоћник Стојан Илић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3270/15 од 14.01.2016. године, у седници одржаној 04.05.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3270/15 од 14.01.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 1110/13 од 28.09.2015. године, ставом првим изреке, поништено је решење туженог о престанку потребе за радом тужиоца број ... од 01.10.2013. године, као незаконито; ставом другим изреке, поништено је решење туженог о престанку потребе за радом тужиоца број ... од 22.10.2013. године као незаконито и наложено туженом да тужиоца врати на послове радног места ... или на друго радно место које одговара његовој стручној спреми и радном искуству; ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати 123.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3270/15 од 14.01.2016. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Врању П1 1110/13 од 28.09.2015. године; ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у ревизији се не указује на конкретне повреде одредаба Закона о парничном поступку које су учињене пред другостепеним судом, због којих ревизија може да се изјави.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на основу уговора о раду од 25.06.2002. године, а на основу анекса бр. 1 уговора о раду од 03.11.2009. године обављао је послове ... . Одлуком туженог од 09.09.2013. године усвојен је предлог Програма решавања вишка запослених, који је достављен Националној служби за запошљавање и синдикатима, који су дали мишљење, па је тужени 01.10.2013. године усвојио Програм решавања вишка запослених. Програмом је утврђено да је од укупно 235 запослених код туженог, вишак 35. Чланом 7. Програма предвиђени су критеријуми (основни и допунски) за утврђивање вишка. Тужени је решењем од 01.10.2013. године утврдио да је престала потреба за радом тужиоца на радном месту ... због технолошких, економских и организационих промена, да тужиоцу није могао да обезбеди премештај на друге послове, рад код другог послодавца, преквалификацију или доквалификацију, те да ће се тужиоцу отказати уговор о раду након исплате отпремнине. Решењем туженог од 22.10.2013. године, тужиоцу је отказан уговор о раду због престанка потребе за његовим радом и тужиоцу је исплаћена отпремнина. Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији послова и радних задатака туженог од 03.10.2008. године, под бројем 13, назив посла ... у рубрици број извршилаца наведено је „по потреби“. На радном месту на којем је тужилац радио било је четири извршиоца и пре и после проглашења тужиоца технолошким вишком.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су на основу члана 179. тачка 9. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05, 61/05 и 54/09), усвојили тужбени захтев и поништили спорна решења од 01.10.2013. године којим је утврђено да је престала потреба за радом тужиоца и од 22.10.2013. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду.

Одредбом члана 179. тачка 9. Закона о раду, прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла.

По оцени Врховног касационог суда правилан је закључак нижестепених суда да приликом утврђивања вишка запослених на радном месту ..., на којем је тужилац радио, тужени није применио критеријуме прописане чланом 7. Програма за решавање вишка запослених од 01.10.2013. године. Наиме, после организационих промена код послодавца, ови послови се и даље обављају са истим бројем извршилаца као пре, тако да је нејасно зашто је тужилац проглашен вишком

запослених на том радном месту. Тужени је на све извршиоце ових послова морао применити критеријуме за утврђивање вишка запослених које утврдио чланом 7. Програма, а који се и примењују управо у ситуацији смањења броја извршилаца, када је потребно од више извршилаца на једном радном месту одредити ко од њих представља вишак, зато што постоји конкуренција више запослених за једно радно место. Стога је остало нејасно зашто је тужилац као један од укупно четири запослена на истим пословима проглашен за вишак, посебно имајући у виду да Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији послова и радних задатака туженог од 2008. године није одређен број извршилаца на радном месту на којем је тужилац радио. Због пропуста туженог да примени критеријуме за утврђивање вишка запослених, тужиоцу је незаконито отказан уговор о раду. Како нису испуњени услови за примену отказног разлога из члана 179. тачка 9. Закона о раду, правилно су нижестепени судови утврдили да је тужиоцу незаконито престао радни однос и тужени је у обавези да тужиоца врати на рад на основу члана 191. став 1. Закона о раду.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, без детаљног образлагања ревизијске одлуке у смислу члана 414. став 2. ЗПП, обзиром да се у ревизији понављају жалбени разлози које је другостепени суд правилно оценио.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић